

land, hvor saadanne ikke tidligere have været. Det er et Factum, som jeg drifter mig til at udtale, thi ingen Privatmand i det nordvestlige Sylland har mere usfortrødent og med mere Energi end jeg gjort saadanne Forsøg; jeg har plantet og fredet om mine Plantninger med en Kjærlighed, som om det var mine egne Børn; og jeg veed, at medens man med Lethed her paa Derne, hvor man har store tilstedeværende Skove at støtte sig til, kan faae saadanne Nyplantninger til at trives, kan Saadant kun med den største Bausfeligheid naaes i det nordvestlige Sylland; og at de Strækninger med forskøblet Skov, man her i den første Tid vilde faae, vilde være en daarlig Erstatning for de store Skove, som tidligere have været der, men som nu ere aldeles forsvundne, fordi ingen kjærlig beflyttende Haand har tidt værnet om dem. Jeg siger, det er et Spørgsmaal af stor finantsiel Interesse at bevare Skovene saaledes, at de ikke aldeles gives til Pruis for egennyttige Beregninger; thi det er ganske vist, at hvis man vil ombugge en stor smuk Skov for at gjøre den i Penge, vil man faae en større Capital strax end den, der svarer til den aarlige Indtægt ved Skovhugt paa en forstandig og forstmaessig Maade; men det er ligesaa vist, at skete det, vilde man i Fremtiden med Sorg og Bellagelse see tilbage paa den Tid, da man handlede saa leifindig. Og jeg har ikke min egen Erfaring alene at støtte mig til; jeg har hørt Mænd fra det Naboland, som man dog ellers gjerne seer hen til, nemlig Sverrig; og de udtalte, at det var en stor Betsignelse for os, ja en Vitsdomsforanstaltning, at vi havde en Lov angaaende Fredskovene og deres Beflyttelse; og en af de samme Mænd, der var offentlig Forstembedsmand, udtalte, at det havde været en stor Ulykke for Sverrig, at man ikke der havde havt en lignende Lov, og at det paa Grund af Eiendomsforholdene i Sverrig næsten ikke var muligt at tilveiebringe en saadan, fordi Skovene nu engang ere kjøbte uden en saadan Tvang; og at man derfor ikke uden at gjøre Indgreb i Eiendomsretten kan paalægge den. Jeg tillader mig altsaa at paastaae, at den blotte Beregning over, hvad Indtægt en Skov giver, er ikke tilstræffelig til

derpaa at begrunde en Paastand om, at dens Fredning ikke er i Statens Interesse, thi der er Statsinteresser, langt større og vigtigere end det øieblikkelige Pengespørgsmaal, der fordrer Skovenes Beflyttelse. Jeg har nok hørt Andre sige, at det var dog egentlig kun en Luxus, at bevare disse smukke Skove med deres store Træer. Jeg vil et Dieblit bortsee fra det finantsielle Spørgsmaal og rette den Opfordring til de ærede Herrer: See hen til Communesforetagender eller til Statsforetagender eller til private Mænds Foretagender, om de ikke finde Luxus allevegne! Seer man ikke Luxus anvendt i de Bygninger, der opføres for Statens eller Communes eller Privates Regning, og erkjender man ikke denne Luxus til en vis Grad berettiget? Og man kan gaae ned selv til den meest ubemidlede Mand, selv han anvender en vis Grad af Luxus, f. Ex. i sin Klædedragt og Levemaade. Skulde vi da ikke kunne finde det tilladeligt at anvende nogen- sornhelst Luxus paa Bevarelsen af det, som udgjør vort Fædrelands største Skjønhed, Skovene? Jeg har reist i mange Aar i Udlandet og selv følt, ligesom jeg har hørt mange Danske der yttre stemningsfuld Vængsel efter Danmarks Skove, tale om dem som Noget, der satte deres Sjæl i en glad Bevægelse, og jeg vil derfor sige, at det skulde gjøre mig ondt, om der ikke i Danmarks Follerepresentation maatte høve sig Stemmer for Bevarelsen af Danmarks Skove. Altsaa, bortset fra det finantsielle Standpunkt, paastaaer jeg, at denne Opfordring til Ministeren er langt fra at udtrykke et almindeligt Onske hos Befolkningen, hvilket vilde vise sig, dersom der kunde foretages en almindelig Afstemning herom; men jeg paastaaer ogsaa, at den ikke engang fra de almindelige Statsinteressers Standpunkt kan forsvares. Hermed forlader jeg dette Spørgsmaal og gaaer over til et andet. Det er af den høitærede Finantsminister og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3de Valgkreds (Hage) ført en noget varm Discussion angaaende Indkomstskatten i England og den der vundne Erfarings Anvendelse og Dverførelse her. Jeg drifter mig ikke til at berigtige, hvad de 2 ærede Medlemmer have fremsat, eller overhovedet opstille min Mening som havende nogen Vægt